

tægter ere størst, og som staa højest paa Skattelisten, der kunne bruge dem. Altsaa — jeg vender tilbage til det — disse Kort ere en meget lidet demokratisk Institution. Men saa bliver Spørgsmaalet: Hvad er Meningen med disse Kort? Ja, Meningen er simpelthen den, at man skal kunne rejse billigere, end man kan gøre det ved de lave Takster, man har i Forvejen. Altsaa den Egn, som i Særdeleshed kan anvende disse Kort, fordi Forholdene nu en Gang naturlig føre det med sig, har netop i disse Kort et Privilegium, som Landets øvrige Befolkning ikke har Adgang til at benytte. Det er dette, jeg vil gøre opmærksom paa. Og saaledes gaar det ikke blot med disse Kort, men for øvrigt ogsaa med andre, men naturligvis navnlig med disse, at det er Kjøbenhavn og Kjøbenhavns nærmeste Omegn, som benytte dem. Det er et Privilegium for dem; det øvrige Land bruge dem kun i liden Grad. Og saa er der den Omstændighed ved dem, at de, som sagt, ere saa overordentlig billige. Man tænke sig, at et 14 Dages Kort koster 20 Kr. Et Menneske, der løser et saadant Kort, kan ligge paa Banen baade Nat og Dag og kan gennemrejse hele Statsbanenettet flere Gange i de 14 Dage. Det er sikkert, at han kan rejse saa langt, at den Betaling, han kommer til at give for at køre en Kilometer, bliver ikke en Gang $\frac{1}{2}$ Øre. Og lad os se paa Kortet paa Afstanden mellem et Par Stationer her ved Kjøbenhavn og Kjøbenhavn — jeg skal i hvert Fald nævne et Par. Lyngby Station ligger 13 Kilometer fra Kjøbenhavn, i hvert Fald ad Banen. Et Aarskort mellem Kjøbenhavn og Lyngby koster 54 Kr., og det bliver akkurat $7\frac{1}{2}$ Øre, som Indehaveren af et saadant Kort maa betale for hver enkelt Tur, altsaa 15 Øre for begge. Naar der skal løses Billet paa sædvanlige Vilkaar, koster hver enkelt Billet 30 Øre. Det er altsaa en antagelig Nedsættelse. Det bliver $22\frac{1}{2}$ Øre, man faar i Rabat paa en Udgift af 30 Øre, d. v. s. man faar 75 pCt. Rabat. Smaafolk, der ikke have Raad til at løse et saadant Kort og heller ikke have Raad til at bo i Villaerne derude Nord for Kjøbenhavn, maa løse deres Billet som 3die Klasses Passagerer og betale de 30 Øre, medens de andre, som sagt, kun betale $7\frac{1}{2}$ Øre pr. Tur. Forholdet bliver nok saa grelt ogsaa, naar jeg samtidig tilføjer, at Børn og unge Mennesker under 18 Aar endogsaa rejse for halv Pris, altsaa et Aarskort koster for dem ikke mere end det halve, ikke 54 Kr., men kun 27 Kr. De komme altsaa til at rejse de 13 Kilo-

meter, d. v. s. saadan noget som $1\frac{3}{4}$ Mil, for $3\frac{1}{2}$ Øre pr. Tur. Det forekommer mig, at Landet, i hvert Fald paa Kjøbenhavn og Kjøbenhavns nærmeste Omegn nær, maa være paa det rene med, at det er et Privilegium, der her er Tale om, og det er et Privilegium, som vi maa se at faa begrænset, og ret betydelig begrænset — mindre kan ikke gøre det. Naar vi dernæst tage Klampenborg, der ligger $12\frac{1}{2}$ Kilometer fra Kjøbenhavn, koster et Aarskort dertil ogsaa 54 Kr. 25 Øre koster en enkelt Billet. $7\frac{1}{2}$ Øre er ogsaa her Prisen for hver Tur, naar man har et Aarskort, det er en Rabat paa 70 pCt.

Formanden: Jeg henstiller til det ærede Medlem, om ikke en i det enkelte gaaende Forhandling om dette Spørgsmaal naturligere hører hjemme ved Behandlingen af Lovforslaget om Jernbanetaksterne, naar dette kommer til at foreligge.

Guldbrandsen: Jeg vil selvfølgelig rette mig efter den højtærede Formand, men dette staaer dog i Forbindelse med Statsbanernes Status, og det er nu det, som jeg skal vende tilbage til. Sagen er simpelthen den, at den Beskyldning, det ærede Medlem rettede mod Kommissionen, gik ud paa, at man havde begaaet en Fejl. Og hvori skulde saa den Fejl bestaa? Den skulde da bestaa deri, at vi i Betænkningen sige, at et saadant Kort skal ikke have mere end $33\frac{1}{3}$ pCt. Rabat, altsaa $\frac{1}{3}$. Jeg mener tværtimod, at det er alt andet end en Fejl, jeg tror, vi have baaret os overordentlig forstandig og fornuftig ad i saa Henseende. For Eftertiden vil Forholdet, for saa vidt Kommissionens Forslag bliver vedtagen, blive det, af et saadant Kort mellem to bestemte Stationer skal betales med den Sum, som Enkeltbilletens Pris, taget 40 Gange, beløber sig til. Man gaar nemlig ud fra, at paa et Kort mellem saadanne to Byer rejses der i Almindelighed 60 Gange om Maaneden; der er 30 Dage i Maaneden, og der rejses to Gange hver Dag. Nu skal jeg saa vende tilbage til Status. Vi mene, at naar vort Forslag kunde blive vedtagen, vilde det blive til stor Fordel for Statsbanernes økonomiske Status. Vi føle os overbeviste om, at den Del af vor Befolkning, som netop anvender disse Kort mellem to Stationer, er saavelhavende, at den omtrent i selv samme Tal som nu vil flytte ud til Villabyerne, selv om den Forhøjelse, som vi have bragt i Forslag, gennemføres; det vil ikke have nogen kendelig Virkning paa Bebyggelsen